శరశ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

అనుగ్రహం

బోధన్, 2000

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మేము బాబా అనుగ్రహాన్ని పొందేటప్పుడు 'మేము నిస్సహాయులం' అనే భావన పూర్తిగా పోతుందా? అసలు మనకు మొదట మన నిస్సహాయస్థితి అనుభవమవుతుందా? బాబా అనుగ్రహమే ముందు అనుభవమవుతుందా?*

గురువుగారు: ముందుగా మీ నిస్సహాయస్థితి అనుభవమవుతుంది, తరువాతే బాబా అనుగ్రహం. మీకు సహాయం అందినపుడు, అది బాబా ప్రసాదించినదని మీకు తెలుస్తుంది. ఈ ప్రక్రియంతా అనుగ్రహమే. అనుగ్రహం అంటే ఏదో పదార్థమో, పదార్థంతో నిండిన వస్తువో కాదు. (బాబా) అనుగ్రహం మీకు రక్షణను, ఆనందాన్ని ఇచ్చి సహాయం అందించే తీరు – ఆ మొత్తం క్రమం, విధానం – ఆ కూర్పునే అనుగ్రహమని అంటారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! బాబా అనుగ్రహం వలన మనం సహాయం పొందినపుడు, బాబానే మనకు సహాయపడ్డారని మనకెలా తెలుస్తుంది?*

గురువుగారు: బాబా ఆ విషయం మీకు స్పష్టంగా తెలిసేటట్లు చేస్తారు. అది బాబా పద్ధతి. ఆయన మీకు ఏదైనా ఇవ్వడమే కాదు, అది తామే ఇచ్చామని మీకు తెలిసేటట్లు చేస్తారు కూడా! బాబా ఇచ్చే అనుభవాలు ఎంతో స్పష్టంగానూ నువ్వు మరోరకంగా అనుకోవడానికి వీలు లేకుండానూ ఉంటాయి. ఈ దృష్ట్యా బాబా ఇచ్చే అనుభవాలు అద్వితీయమైనవి. మీరు బాబాను ఏదైనా అడిగినపుడు, అది బాబానే ఇచ్చారు అనే విషయం మీకు ఎలాగోలా తెలుస్తుంది.

ఎవరికో ఒక ప్రమాదం జరుగుతుంది, కారు ఫల్టీలు కొట్టినప్పటికీ లోపల ఉన్నవారు ఎటువంటి దెబ్బలూ తగలకుండా బయటపడతారు. వెంటనే వారికి ప్రక్కన పోతున్న వేరే కారు కనిపిస్తుంది. దాని మీద అతనికి బాబా ఫోటో కనిపిస్తుంది "నేను నీ వెనుకనే ఉన్నాను, నిన్ను నేను రక్షించాను" అని అభయమిస్తున్నట్లుగా! ప్రమాదం జరిగిన తరువాత అతను చూసిన తొలి వాహనమది. ఆ కారు తనదారిన తాను వెళ్ళిపోయింది, కానీ ఇతను బాబా ఫోటోను చూశాడు. బాబా ఆ విషయం నీకు తెలిసేటట్లు చేస్తారు. ఆ విషయంలో ఆయన చాలా ఖచ్చితంగా ఉంటారు! (నవ్వులు...)

భక్తుడు: గురువుగారూ! బాబా కురిపించే అనుగ్రహాన్ని గ్రహించే సామర్థ్యాన్ని మేము పెంపొందించుకోవడం ఎలా?

గురువుగారు: అది చాలా చిక్కు ప్రశ్న. మీరు అనుగ్రహాన్ని ఎలా పొందాలి అని అడిగితే మీలో అనుగ్రహాన్ని గ్రహించే సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోమని చెప్పవచ్చు. అనుగ్రహాన్ని స్వీకరించే సామర్థ్యం ఎలా పెంచుకోవాలి అని అడిగితే – ముందు మీ అవసరం అంత గొప్పదిగా అయివుండాలి. అప్పుడు అనుగ్రహం మిమ్మల్ని వెల్లువలా ముంచెత్తుతుంది.

కాబట్టి అది అవసరం మీద ఆధారపడి వుంటుంది! మన అవసరం ఏమిటి? మన లక్ష్యం ఏమిటి? మనకది నిజంగా అవసరమా? అది మనకు నిజంగా అవసరమయితే, ఆ అవసరమే మనకు అనుగ్రహాన్ని పొందే సామర్థ్యాన్ని ఇస్తుంది. మీకు ఆకలేస్తే ఆహారం తీసుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉంటారు. మీకు దాహం వేస్తే నీళ్ళు త్రాగడానికి సంసిద్ధత వస్తుంది. మీకు దాహం లేకపోతే, నేను మీకు ఒక గ్లాసు మంచినీళ్ళు ఇచ్చినా మీరు వాటిని తిరస్కరిస్తారు. మీకు దానిని స్వీకరించడానికి కావలసిన సంసిద్ధత, గ్రహించేశక్తి ఉండదు.

అందుకని మన అవసరాన్ని అనుసరించి అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి కావలసిన సంసిద్ధత వస్తుంది. ఆ సంసిద్ధత వస్తే, బాబా చెప్పినట్లు – తీసుకెళ్ళడానికి బండ్లకొద్దీ అనుగ్రహం ఉంది. అనుగ్రహం ఎప్పుడూ సంవృద్ధిగా ఉంది. అది మిమ్మల్ని ముంచెత్తడానికి సిద్ధంగా ఉంది. మీకు దానిని స్వీకరించగలిగేటటువంటి సంసిద్ధత ఉంటే మీరు దానిని పొందవచ్చు. మీరు దానిని పొందడానికి గల మీ సామర్థ్యం మీ అవసరాన్ని అనుసరించి ఉంటుంది.

మీ అవసరం, సంసిద్ధత, అనుగ్రహాన్ని ఎలా పొందాలి, ఎలా దానిని అనుభూతి చెందాలి అనే ఈ విషయాలన్నింటినీ కలిపి చూడడానికి మీకు కాస్త అవగాహన, విషయాల పట్ల పరిజ్ఞానం అవసరం. దానిని మీకు అందించడానికే నేను ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.

భక్తుడు: *సాక్షాత్కారం పొందడం కోసం మనం చెయ్యగలిగింది ఏమిటి?*

గురువుగారు: ఇది తిరిగి అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి మార్గమేమిటి? అనే మౌలికమైన ప్రశ్నకే దారితీస్తుంది. దానికి సమాధానమేమిటంటే ఆ అవసరం ఉండటమే! మనకు ఆత్మసాక్షాత్కారం కావాలని, ముక్తి కావాలని, మోక్షం కావాలని అనుకొంటాము. కానీ నిజంగా మనకది అవసరం లేదు. మనకు నిజంగా అవసరమైతే మనం దానిని పొందుతాము. అవసరమే మనం అనుగ్రహం పొందడానికి గల ఏకైక అర్హత! ఎందుకంటే అది అనుగ్రహం. అనుగ్రహం ఎప్పుడూ మన అవసరానికి అనుగుణంగా పనిచేస్తుంది. అలా కాకపోతే అది అనుగ్రహమే కాదు, మీకు అవసరంలేని దానిని మీమీద రుద్దడంలాగా ఉంటుంది. మీకు అవసరంలేని దానిని మీకు బలవంతంగా ఇస్తే మీరు దానిని అనుగ్రహం అని అనరు.

మీ అన్వేషణలో కనీసం ఈ స్థాయిలో ఇప్పటికైనా, "నేను పొందాలని ప్రయత్నిస్తున్నది నిజంగా నాకు అవసరమా? అలా కానప్పుడు నేను దేని కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను? నేను దేనికోసం ప్రయత్నిస్తున్నానో దానిని పొందనీయకుండా అడ్డుపడుతున్నది ఏమిటి? నాకు ముక్తి కాకుండా మరేదైనా నిజమైన అవసరం ఉందా, ఉంటే ముందు దానిని పొందాలి అనుకొంటే అందులో ఏం తప్పులేదు. ఆత్మసాక్షాత్కారము, ముక్తి, నిర్వాణం లేదా మరేదైనా సరే – వాటి పట్ల బుద్ధిపూర్వకంగా నేను రూపకల్పన చేసుకున్న సిద్ధాంతాలు, ఊహలు లేక భావనలు నాతో ఈ పనులన్నీ చేయిస్తున్నాయా?"... ఇలా తరచి చూసుకోండి. మీకు నిజంగా ఏదైనా అవసరమైతే అనుగ్రహం అందకపోవడమన్న సమస్యేలేదు.

గురువుగారు: "సద్గురువు అనుగ్రహం తప్ప వేరే మార్గం లేదు, అదొక్కటే దారి, మీరు చేయగలిగింది ఏమీ లేదు, అసలు ప్రయత్నమే అవసరం లేదు" అని నేను చెప్పను. మొట్టమొదట నేను చెప్పేదేమిటంటే, మీ ప్రయత్నం ద్వారా పరిపూర్ణత్వాన్ని, ఆ ఆనందాన్ని మీరు పొందగలిగితే ప్రయత్నం చేసి దానిని పొందండి. అది నాకు నచ్చుతుంది. మీ స్వయంకృషితో మీరు దానిని పొందనపుడు, పొందలేనపుడు, మీకు మీరుగా ప్రయత్నిస్తే దానిని పొందలేమని మీకు ఖచ్చితంగా తెలిసినపుడు, అనుగ్రహం కోసం వేరొకరిని అడగడం తప్ప మీకు గత్యంతరం లేదు. మీరు అనుగ్రహాన్ని ఆశిస్తున్నపుడు మాత్రం, "నేను

భిక్షగాడిలా ఉండాలనుకోవడం లేదు, నాకు నేను సాయం చేసుకోవాలనుకొంటున్నాను, ఎవరో దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడాలనుకోవడం లేదు" అని అనుకోకండి. మీరు దానికి ముందే వేరొకరి దయాదాక్షిణ్యాల కోసం చూస్తున్నారు, ముందు దానిని ఒప్పుకోండి. లేదంటారా, మీకు మీరు సాయం చేసుకోగలిగితే, చేసుకోండి. అది నాకిష్టం కూడా! నేను మొదటగా మీకు మీరు సాయం చేసుకోవడానికే ప్రాముఖ్యతనిస్తాను.

సద్గురు అనుగ్రహమా లేక మన ప్రయత్నమా? అనే మీమాంసకు పరిష్కారాన్ని చూపగలిగిన అంశం కేవలం ఒక్కటి మాత్రమే ఉంది. అదే ప్రేమ. మీరు దేనినైనా ప్రేమించినపుడు మీకు స్వంత ఇష్టాయిష్టాలు, నచ్చడాలు నచ్చకపోవడాలు అంటూ ఉండవు. మీరు అటువంటి ప్రేమను అనుభూతి చెందనంతవరకు ఇదంతా ఒక సిద్ధాంతంలాగా ఉంటుంది. మీరు ఎవరినైనా గాఢంగా ప్రేమించినపుడు మీ స్వంత ఇష్టాయిష్టాలను వదలిపెట్టగలుగుతారు. ఇంతవరకూ మనం మాట్లాడుకుంటున్న మానవస్వభావంలోని సంక్లిష్టతలను అధిగమించడానికి గల ఏకైక పరిష్కారం ప్రేమ. హృదయంలో ప్రేమ జాగృతమై, దానిని అనుభూతి చెందేవారికి – వారిలోని ప్రతిబంధకాలను, వారి ఇష్టాయిష్టాలను, తమ అసహాయతను ఒప్పుకోలేని దౌర్బల్యాలను అధిగమించడం చాలా తేలిక. వారికి తమ అశక్తత అసహాయతగా అనుభవం కాదు, వారు తమకు సహాయం అందుతున్నట్టు భావిస్తారు. వారి అశక్తత వారికి అదో దుర్గుణంలాగా అనిపించదు. ఒక పసిపాప విషయాన్ని ఉదాహరణగా ఇచ్చాను. ఆ పసిపిల్ల తనకు తాను సాయం చేసుకోలేదు. ఆ పసిపిల్లకన్నా అశక్తులు ఉంటారా? కానీ ఆ పాపకు ఆ విషయం అర్థంకాదు, తెలుసుకోలేదు. కానీ ఆ అశక్తత వల్ల తనేమీ ఇబ్బందిపడదు. తనను కంటికి రెప్పలా కాపాడే తల్లిదండ్రుల ప్రేమను, సాయాన్ని ఆ పాప మరింతగా అనుభవిస్తుంది. ఆనందంగా త్రుళ్ళుతూ ఆస్వాదిస్తుంది. మనమూ అలా కాగలగాలి. అప్పుడు మనం అనుకొనే అశక్తత చింతించాల్సిన విషయం కాకుండా పోతుంది. చాలా అందమైన అంశంగా మారుతుంది. మనకు ప్రేమగా సహాయం చేసేవారు ఉన్నప్పుడు మన అశక్తత ప్రపంచంలో అన్నింటికన్నా అందంగా, ఆనందంగా ఉంటుంది. కాదంటారా? అలా కాదు మీకు మీరు సాయం చేసుకోవాలనుకుంటే, మీకు మీరు సాయం చేసుకోగలిగితే నేను ఇంతకుముందు పలుమార్లు చెప్పినట్టు – చాలా మంచిది, ముందు ఆ పని చెయ్యండి.

భక్తుడు: *మన అసహాయత కూడా అందమైన అనుభూతి కావడమనేది సద్గురుని అనుగ్రహమే కదా? లేక కొంతమందికి సహజంగానే అటువంటి స్వభావం ఉంటుందా?*
గురువుగారు: అది అనుగ్రహమే. కొంతమంది ఈ విషయాన్ని త్వరితగతిన తెలుసుకుంటారు లేక అనుభవంలోనికి తెచ్చుకుంటారు. మిగతావాళ్ళు, కరుడుగట్టిన తమ పూర్వపు ఆలోచనాధోరణులు, అలవాట్ల పట్టువలన దానికి అడ్డుపడతారు. ఈ ఆలోచనాధోరణుల గట్టిదనాన్ని కరిగించగలిగింది ప్రేమ. కానీ వాళ్ళు అది అలా కరగడానికి అంగీకరించరు, అసలు ఆ ప్రేమను గుర్తించరు. వాళ్ళు దానిని అడ్డుకొంటారు.

భక్తుడు: *భగవాన్ రమణులతో భక్తుల అనుభవాలను గురించిన ఒక పుస్తకాన్ని చదివాను. అందులో అనుగ్రహం ఎప్పుడూ ప్రవహిస్తూనే ఉన్నదనీ, సద్గురువు దానిని సరైన దారికి మళ్ళిస్తారనీ ఉంది.*
గురువుగారు: ఈ రెండు విషయాలలో వైరుధ్యం ఎక్కడుంది? అనుగ్రహం ఎప్పుడూ ఉంది. సద్గురువు దానిని ప్రత్యేకమైన పద్ధతిలో సదరు వ్యక్తికి అందేట్టు చూస్తారు, కాబట్టి అది వ్యక్తిగతమైనది కూడా అవుతుంది. అది ఏదో ఒకరకమైన 'మానవాతీత అనుగ్రహం' కాదు అని భగవాన్ చెప్పదలచుకొన్నారు. అనుగ్రహం అంతటా ఉంది, దానిని పొందడం పొందకపోవడం నీ తలనొప్పి అని భగవాన్ ఉద్దేశ్యం కాదు. (నవ్వులు...) అది అలా ఉండదు. అనుగ్రహం అంతటా ఉంది, కానీ మీరు దానిని అనుభూతి చెందలేకపోతున్నారు, గురువు మీకు దానిని అనుభూతమయ్యేలా చూస్తారు. అంతేకానీ ఆయన ఆ కారణంగా అనుగ్రహాన్ని సృష్టించరు. అంతటా, అన్నివేళలా ఉండేటటువంటి ఆ అనుగ్రహాన్ని మీరు ఆనందంగా అనుభవించడానికి గురువు దోహదపడతారు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! వ్యక్తిగతమైన అనుగ్రహం అని మీరు అన్నారు కదా, దాని గురించి కొంచెం వివరంగా చెబుతారా?*

గురువుగారు: దీని గురించి చాలారకాలుగా చెప్పవచ్చు. చూడండి ఇక్కడ మంచిగాలి వీస్తోంది, ఈ గాలి కోసమే నేను ఇంతదూరం వచ్చాను. అయినా నేను ఇరవైనాలుగు గంటలూ నా గదిలోనే ఉంటాను, చాలా కొద్దినిమిషాలు డాబా మీదకు వచ్చి ఈ గాలిని ఆస్వాదిస్తాను. మీరు కూర్చుని ఉన్న స్థలంలోకి బాగా గాలి వస్తుందనుకోండి, "గురువుగారూ! ఇక్కడకు గాలి బాగా వస్తోంది, దయచేసి ఇక్కడకు వచ్చి కూర్చోండి" అంటారు. అప్పుడు మీరు గురువులాగా వ్యవహరిస్తూ నేను ఇక్కడ కూర్చొని నేను ఆ అనుభవం పొందడానికి తోడ్పడుతున్నారు, అంతే. నేను మీ సూచనను అనుసరించి ఇక్కడకు వచ్చి కూర్చొని ఇక్కడ వీస్తున్న చల్లని గాలిని ఆస్వాదిస్తున్నాను.

భక్తుడు: *కాబట్టి అనుగ్రహప్రవాహం ఎప్పుడూ ఉంది.*
గురువుగారు: అవును, అనుగ్రహ ప్రవాహం ఎప్పుడూ ఉంది.

భక్తుడు: *అలా అయితే మేము అనుగ్రహాన్ని స్వీకరించడానికి అనువైన స్థితిలోనూ, స్థానంలోనూ లేము అనేది కూడా నిజమేనా?*
గురువుగారు: అవును, అది కూడా నిజమే. అప్పుడు గురువు తాము వ్యక్తిగతంగా కురిపించే అనుగ్రహాన్ని సరైన దిశలో మీకు అందేలా చేసి, అంతటా నిండివున్న అనుగ్రహాన్ని మీకు అనుభవమయ్యేలా చేస్తారు. అదీ పద్ధతి.

భక్తుడు: *సద్గురువు పట్ల ప్రేమ అనుగ్రహం వలన కలుగుతుందా లేక మేమే ప్రేమ కలిగేలా చేసుకోవాలా?*
గురువుగారు: సద్గురువు మీకు ప్రసాదిస్తున్న ప్రేమను అనుభవించనీయకుండా ఏదైనా అడ్డుపడుతున్నప్పుడు ఆ అడ్డాన్ని తొలగించుకోవడానికి మీ ప్రయత్నం అవసరం. అడ్డంకులను తొలగించుకోవడానికి మీరు చేసే ప్రయత్నం ఆ ప్రేమను మీరు మరింతగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడానికి దోహదం చేస్తుంది. మీకు నిజంగా ఆకలి లేకపోతే, తినాలనే ఇచ్ఛ లేకపోతే, మీకు విందు భోజనం పెట్టినా మీరు దానిని ఆస్వాదించలేరు. అదీ అలాగే ఉంటుంది. ఇంకా, కొన్నిసార్లు మీకు నిజంగా తినాలని ఉండి, బాగా ఆకలిగా ఉన్నప్పుడు ఆహారం దొరకకపోయినా మీరు బాధపడతారు.

భక్తుడు: *మరైతే ఆ అడ్డంకులను తొలగించుకోవడం ఎలా? అది మన ప్రయత్నం వలన పోతుందా లేక సద్గురువు అనుగ్రహం వలన పోతుందా?*
గురువుగారు: రెండూ ఉంటాయి.

భక్తుడు: *అనుగ్రహాన్ని పొందడంలో మాకేదైనా అడ్డంకులు ఉన్నప్పుడు, దానిని తొలగించుకోవడానికి మేమెలా ప్రయత్నించాలి?*
గురువుగారు: అది సదరు వ్యక్తి మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎందుకంటే ప్రతి ఒక్కరూ అనుగ్రహాన్ని ఒక ప్రత్యేకమైన విధంగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి అనుకొంటారు. దానిని ఆధారంగా చేసుకొని మీ అవసరం తీరే పద్ధతిలో మీరు ప్రయత్నించాలి. ప్రతి ఒక్కరికీ ఎవరి మార్గం వారికి ఉంటుంది, అందరికీ వర్తించే సార్వజనీనమైన నియమాలు అంటూ ఉండవు. ఒక వ్యక్తికి "ఇలా చెయ్యాలి" అని నేను చెప్పాననుకోండి, అది మరొక వ్యక్తికి వర్తించకపోవచ్చు.

భక్తుడు: *కానీ గురువుగారూ! నేను సద్గురు సన్నిధిని గాఢంగా అనుభూతి చెందుతున్న క్షణాలలో, ఆ సన్నిధే నేను ఆ అనుభవాన్ని నిలుపుకొనేలా చేస్తూ నన్ను తనతో తీసుకెళుతున్నట్లు అనిపిస్తోంది.*
గురువుగారు: నేను చెప్పేదేమిటంటే, ఆ సన్నిధి ఎప్పుడూ ఆ పని చేస్తూనే ఉంది, కానీ కొన్ని సందర్భాలలోనే నువ్వు అలా భావించడం జరుగుతుంది. మీకున్న అడ్డాలను తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చేస్తే, ఎల్లప్పుడూ మిమ్మల్ని ఆ సన్నిధే తీసుకెళుతుంది. ఎందుకంటే ఆ సన్నిధి ఎల్లప్పుడూ ఉంది, మీ భారాన్ని భరిస్తూ మిమ్మల్ని తీసుకెళుతూనే ఉంది. మీ భారాన్ని మీరు ఎక్కువగా అనుభూతి చెందడం వలన మిమ్మల్ని ఎత్తుకొని తీసుకెళుతున్నారనే విషయాన్ని అనుభూతి చెందడంలేదు. మీ అలవాట్ల భారం తగ్గినపుడు మీకు మీరు తేలికగా అనిపిస్తారు, అది మిమ్మల్ని ఎవరో ఎత్తుకొని తీసుకెళుతున్నట్లుగా తోస్తుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! అనుగ్రహాన్ని గురించి మరికొంత చెబుతారా?*

గురువుగారు: మీలోని పరిపూర్ణత్వభావనను వాస్తవం చేసుకొని స్పష్టంగా అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడానికి మీరు ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు, మీరు ప్రయత్నించి, ప్రయత్నించి, మీ ప్రయత్నాలన్నీ విఫలం అయినపుడు, మీ ప్రయత్నాలతో మీ అర్హతలతో సంబంధం లేకుండా మీకు ఏదైనా ఇవ్వబడినపుడు దానిని అనుగ్రహం అంటారు. అది దానంగా ఇచ్చినట్టు కాకుండా, ప్రేమతో ఇవ్వబడినదిగా ఉండాలి.

భక్తుడు: *సద్గురువు ద్వారా ఇవ్వబడినది అయివుండాలా?*

గురువుగారు: మీకు దానిని అలా ఎవరైతే ఇస్తారో, వారే సద్గురువు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *మనం సద్గురుకృపను గ్రహించగలగాలి అన్నారు. అంటే బాబాను పిలవడం ద్వారా, మన ప్రార్థనల ద్వారా కృపకు పాత్రులమవుతామా?*

గురువుగారు: అనుగ్రహాన్ని గ్రహించడం అంటే అది ఎక్కడో దాగివుందని కాదు – అనుగ్రహం ఎప్పుడూ మీ తలుపు దగ్గరే ఉంది. సద్గురుకృపను గ్రహించడమంటే ఆ తలుపు తెరవడమే, అది చేస్తే చాలు. కరెంటు ఫ్యాన్‌కు అనుసంధానమయ్యే ఉంది. మనం ఫ్యాన్ స్విచ్ వేయడం ద్వారా దానిని కరెంట్‌తో కలుపుతాము. కానీ కరెంటు అక్కడ అప్పటికే ఉంది.

భక్తుడు: *కాబట్టి మరోరకంగా చెప్పాలంటే ఈ విషయం మొత్తం – మనం అనుగ్రహం స్వీకరించడమనేది మనకు దానిపట్ల గల ఇచ్ఛ, మనకు గల సంసిద్ధత వద్దకు వస్తుంది. అదే కదా కీలకం?*

గురువుగారు: అవును. దానిని స్వీకరించడానికి మీకు గల సంసిద్ధత. మీ సంసిద్ధత తిరిగి మీ అవసరం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇప్పుడూ ఫ్యాన్ సిద్ధంగానే ఉండవచ్చు, ఇప్పుడు వాతావరణం చల్లగా ఉంది కాబట్టి మనకు ఫ్యాన్ అవసరం లేదు, అందుకని స్విచ్ వెయ్యము. ఇది చిన్న విషయమే కదా! (గురువుగారు నవ్వుతూ...) కానీ స్విచ్ వేస్తే తిరగడానికి, మనకు చల్లదనాన్ని ఇవ్వడానికి ఫ్యాన్ సిద్ధంగా ఉంది, అనుగ్రహం అలాగే ఉంటుంది. కరెంటు పోవడంలాగా అనుగ్రహం పోవడమంటూ ఉండదు. (నవ్వులు...) అనుగ్రహం అవధులు లేని సాగరంలా అక్కడ ఉంది.

"శరచ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.